Należytość pocztowa opłacona ryczałtem.

UWAGA. W razie zmiany właściciela realności oddać obecnemu właścicielowi lub administratorowi realności.

Nr. 2/96. Kraków, luty 1927 r. Rocznik XV.

CZASOPISMO WŁAŚCICIELI REALNOŚCI

ORGAN TOWARZYSTWA KATOL. WŁAŚCICIELI REALNOŚCI M. KRAKOWA I GMIN PRZYŁĄCZONYCH.

Prenumerata kosztuje rocznie Zł. 12·—. Numer pojedynczy Zł. 1·—. **Członkowie Tow. katol. właść. realn.**, w Krakowie, którzy zapłacą całoroczną wkładkę, otrzymują Czasopismo **bezpłatnie**, gdyż należytość za prenumeratę mieści się w opłacanej przez członków rocznej wkładce.

Redakcja i Administracja:
UL. KARMELICKA 15, I. P.
Telefon Nr. 1340 b.
Redaktor odpowiedzialny:
Dr. FRANCISZEK MUSSIL.

Ogłoszenia przyjmuje administracja, Kraków, ul. Karmelicka L. 15, I. p.
CENY OGŁOSZEŃ:
Cała strona 200 zł., 1/2 str. 110 zł., 1/4 str 55 zł., 1/8 str. 30 zł., 1/16 str. 15 zł. Nadesłane 50 gr. Drobne ogłoszenia za słowo 6 gr. (n jinniej 10 słów).

Biuro Towarzystwa katol. właścicieli realności znajduje się przy ulicy **Karmelickiej L. 15, I. piętro,** otwarte jest dla członków, którym udziela się informacji i porady prawnej codziennie od godz. **9—12** przed południem i od godz. **4—6** po południu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych. — Telefon 1340 b.

Właściciele realności popierajcie swój organ „Czasopismo właścicieli realności“

Silna organizacja dzisiaj jest bardziej niż kiedykolwiek potrzebną!

Członkowie zapłaćcie zaraz zaległą wkładkę za 1926 r. oraz wkładkę na 1927 r.

ODEZWA DO CZŁONKÓW.

Prosimy o wpłacenie wkładki za 1927 r. Czeki P. K. O. dołączyliśmy do poprzedniego numeru. Informacyj i porad udziela się tylko członkom, którzy wykażą się, że wkładkę zapłacili. Chyba nie znajdzie się żaden właściciel realności, który zechciałby korzystać z pracy i zabiegów Towarzystwa, z wydawanego znacznym kosztem „Czasopisma“, któryby nie zapłacił tej drobnej wkładki Zł. 12·— rocznie, miesięcznie Zł 1·—, dziennie 3 grosze.

WYDZIAŁ.

Wielki Wiec protestacyjny właścicieli nieruchomości z całej Polski

przeciwko nowym gwałtom dokonywanym na miejskiej własności nieruchomej, przy udziale przeszło 1000 osób, odbył się w dniu 23 stycznia 1927 r. o godzinie 5-tej popołudniu w sali Towarzystwa Hygjenicznego w Warszawie, z inicjatywy energicznego, stojącego na straży interesów zagrożonej własności realnej, Zarządu Związku Towarzystw właścicieli nieruchomości, oraz z inicjatywy miejscowych stowarzyszeń realnościowych, przy udziale delegatów organizacyj prowincjonalnych przybyłych specjalnie w celu przyłączenia się do protestu.

Udział w Wiecu wzięli następujący delegaci z prowincji: Kraków reprezentowany był przez prezesa katolickiego Towarzystwa właścicieli realności, adwokata Dra Franciszka Mussila, Lwów przez członka Zarządu Małopolskiego Stowarzyszenia właścicieli nieruchomości inż. Edelmana, Łęczyca przez p. Zygmunta Gryżewskiego, Łowicz przez p. Wincentego Gutkowskiego, Łódź przez p. Maksa Szotta, prezesa Stowarzyszenia właścicieli nieruchomości na przedmieściach, p. Aleksandra Knorra, członka I. Stowarzyszenia właścicieli nieruchomości w Łodzi, oraz pp. Markusa Karpfa i Samuela Turkeltauba, reprezentantów Centralnego Stowarzyszenia właścicieli nieruchomości, Nowy Dwór przez p. Bolesława Osmańskiego, Sandomierz przez p. Jana Ulricha, Sieradz przez p. Zygmunta Niteckiego, Skierniewice przez p. prezesa Stanisława Szyprowskiego, Wilno przez p. Bohdana Piłsudskiego, Zgierz przez p. Szczepana Kosmalskiego.

Po zagajeniu przez prezesa Związku p. Kazimierza Janikowskiego, zaproszony został przez zgromadzonych na wniosek prezesa Janikowskiego, na przewodniczącego Wiecu prezes Dr. Fr. Mussil, który podziękowawszy za wybór, zaprosił na asesorów pp. Dra Rydzykowskiego, inż. Wolfowicza, B. Sterna i Walentego Kamiń-

skiego z Warszawy, inż. Edelmana ze Lwowa, Szotta z Łodzi, Kosmalskiego ze Zgierza i B. Piłsudskiego z Wilna. Po ukonstytuowaniu się prezydjum i słowie wstępnem, wygłoszonem przez Dra Mussila, ten ostatni, jako przewodniczący, udzielił głosu redaktorowi p. Janikowskiemu.

Protest przeciwko rozporządzeniu Prezydenta, zawieszającemu podwyżki komornego.

W obszernym, blisko godzinę trwającym referacie p. Janikowski omówił wydane dnia 29 grudnia 1926 r. rozporządzenie Prezydenta, wstrzymujące do dnia 30 go czerwca r. b. podwyżki komornego od jedno- i dwuizbowych mieszkań. Mówca uzasadnił przedewszystkiem pogląd, że wydane rozporządzenie jest nowem pogwałceniem Konstytucji, a jednocześnie przekroczeniem pełnomocnictw danych przez Sejm ustawą z dnia 2 sierpnia 1926 r., artykuł bowiem 1-szy tej ustawy upoważnia do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy w celu uzgodnienia ustaw obowiązujących z Konstytucją, po mienione zaś rozporządzenie pogłębia jeszcze rozbieżność obowiązującego prawodawstwa z Konstytucją, czego nie miałby prawa uczynić nawet Sejm. Następnie red. Janikowski przeszedł do ekonomicznych skutków rozporządzenia, któremi będą niewątpliwie: dalsza ruina drobnej własności nieruchomej, masowe walenie się w gruzy nieremontowanych domów i spotęgowanie głodu mieszkaniowego przez pozbawienie najuboższej ludności dachu nad głową. Tu mówca uczynił dygresję, poddając surowej ocenie krytycznej ocenę polityki mieszkaniowej zarówno poprzednich rządów, jak i obecnego i twierdząc, że całkowitą odpowiedzialność za opłakany stan sprawy mieszkaniowej, będącej klęską społeczną, ponoszą rządy polskie, które doprowadziły do tego, że wydatki na mieszkanie zostały literalnie skreślone z budżetu rodziny mieszczańskiej. Na potwierdzenie swych dowodzeń p. Janikowski w obszernem streszczeniu przytoczył surową w swych sądach dla rządu ocenę sytuacji mieszkaniowej, wyrażoną przez misję prof. Kemmerera, oraz jego zalecenia na przyszłość, będące w jaskrawej sprzeczności z obecnie wydanem rozporządzeniem oraz z dalszemi zamierzeniami Rządu. Wreszcie mówca zobrazował społeczne konsekwencje polityki wywłaszczeniowej rządu i zgłosił następującą rezolucję:

Zważywszy:

1) że rozporządzenie p. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 grudnia 1926 r. o dalszem wstrzymaniu podwyżek komornego od lokali jedno- i dwuizbowych na pół roku jest ponownem pogwałceniem praw, zagwarantowanych przez Konstytucję wszystkim bez wyjątku obywatelom państwa;
2) że rozporządzenie to jest przekroczeniem pełnomocnictwa, udzielonego przez Sejm Prezydentowi do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy, upoważnienie to bowiem dotyczyło rozporządzeń, mających na celu „uzgodnienie ustaw obowiązujących z Konstytucją i wykonania jej postanowień" (art. 1 ustawy z dnia 3 sierpnia 1926 r.);
3) że gdyby nawet Sejm udzielił był podobnych pełnomocnictw, stanąłby ponownie w sprzeczności z obowiązującą Konstytucją;
4) że rozporządzenie to nietylko godzi w interesy najuboższej warstwy właścicieli nieruchomości, posiadających małe domostwa na przedmieściach miast wielkich, w osadach fabrycznych i po małych miasteczkach polskich, ale jednocześnie jest wyrokiem zagłady dla tych domostw, czego dowodem jest masowe już dziś walenie się ich w gruzy;
5) że nietylko nie jest jakąkolwiek pomocą dla ubogiej ludności, ale przeciwnie, sprzyja pozbawieniu jej dachu nad głową;
6) że odzieranie najuboższych właścicieli domów z prawa własności ekonomicznie uzasadnić się nie da, jak to wykazały głębokie studja Komisji Doradców Finansowych Rządu pod przewodnictwem prof. E. W. Kemmerera;
7) że przeciwnie zalecenia jego opiewają, iż Rząd, „który brał udział w wyzysku właścicieli domów, powinien dać upewnienie, że nie będzie powtarzał polityki wywłaszczeniowej, że powinien zerwać natychmiast z polityką udzielania moratorjów w płaceniu komornego, oraz że należy jaknajwcześniej zarzucić cały program ograniczeń";
8) że systematyczne odbieranie bez odszkodowania praw własności jednym obywatelom na korzyść innych — aż do zupełnego zrujnowania tejże własności jest zaprzeczeniem prawa własności prywatnej i praworządności, prowadzi natomiast do uznania zasady podziału dóbr pomiędzy wszystkich:

„Zgromadzeni na Wiecu w dniu 23-go stycznia 1927 roku właściciele nieruchomości m. st. Warszawy i delegaci własności nieruchomej miejskiej z prowincji, jaknajenergiczniej protestują przeciwko rozporządzeniu z dnia 29 grudnia 1926 r. w zrozumieniu niebezpieczeństw, płynących dla narodu z pogwałcenia konstytucji i najświętszych praw własności prywatnej, w przewidywaniu spotęgowania klęski głodu mieszkaniowego — i w poczuciu własnej, niczem niezasłużonej krzywdy, która ich spotyka, domagają się od Rządu słusznego odszkodowania".

Protest przeciwko projektowi dekretu o tępieniu nadużyć przy wynajmie i odstępowaniu mieszkań.

Drugim referentem, który wygłosił przemówienie na temat projektowanego dekretu o tępieniu lichwy mieszkaniowej, był członek Zarządu Związku, mecenas Władysław Zawadzki. Mówca rozważał swój temat niezwykle spokojnie i rzeczowo, ujmując go wszechstronnie: zarówno z punktu widzenia prawnego, jak i życiowego.

Jako prawnik, podkreślił przedewszystkiem sprzeczność projektowanego dekretu z art. 96, 99 i 126

Konstytucji i wykazał, że projekt ten nie liczy się zupełnie ani z obowiązującym dotychczas kodeksem cywilnym, ani z obowiązującem prawodawstwem mieszkaniowem.

Niemniej silny nacisk położył mec. Zawadzki na konsekwencje ekonomiczne dekretu, który bynajmniej nie ukróciłby handlu mieszkaniami, natomiast spowodowałby ostateczny upadek własności nieruchomej i doszczętne zabicie przemysłu budowlanego. Oświadczył przytem, że sam, posiadając możność i zamiar przebudowy 2 budynków na domy mieszkalne o drobnych lokalach, posiadając już opracowane w tym celu plany wstrzymał się z wykonaniem zamierzeń wobec projektu dekretu. Sądzi, że wszyscy właściciele wobec niepewności sytuacji i możliwości wydawania podobnych praw, uczynią toż samo.

Następnie mówca zwrócił uwagę na fatalne skutki podobnych, niecelowych i nie liczących się z życiem projektów na uzyskanie jakichkolwiek kredytów budowlanych na cele budowlane w Polsce, wreszcie, jako adwokat wyraził przekonanie, że wobec proponowanych w projekcie nowych instancyj, mających zastąpić już istniejące i wkraczających w kompetencje sądów, wymiar sprawiedliwości, i tak już aż nazbyt powolny, stanie się jeszcze zawilszy i trudniejszy do wykonania.

Rzeczowe, spokojne argumenty wywoływały nieustanne oklaski na wypełnionej po brzegi sali.

W zakończeniu mówca zgłosił następującą rezolucję:

Zważywszy:

1) że projektowane „rozporządzenie o tępieniu lichwy mieszkaniowej“ stanowiłoby pogwałcenie art. 96, 99 i 126 Konstytucji;
2) że rozporządzenie to ponadto nie byłoby celowe, albowiem nietylko nie stworzyłoby warunków, umożliwiających jaknajwiększe wyzyskanie istniejących lokali, ani też nie pobudziło ruchu budowlanego, lecz, przeciwnie, spowodowałoby zupełny zanik przemysłu budowlanego i ostateczny upadek własności nieruchomej w miastach;
3) że w szczególności wpłynęłoby ono fatalnie na sprawę uzyskania kredytów zagranicznych na cele budownictwa w Polsce;
4) że przez dopuszczenie dwoistości urzędów, określających normy komornego, oraz wymiaru dotkliwych kar w trybie administracyjnym wprowadziłoby zamęt w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości;
5) że wreszcie surowe przepisy obowiązującej ustawy o zwalczaniu lichwy wojennej dają dostateczne w tej mierze gwarancje;

„Wielki Wiec właścicieli nieruchomości w sali T-wa Higienicznego w Warszawie w dniu 23 stycznia 1927 r. uchwala stanowczy protest przeciwko wspomnianemu projektowi, aprobując w całości stanowisko w tej kwestji Związku Stowarzyszeń“.

W dyskusji zabierało głos kilkunastu mowców, poczem przewodniczący Dr. Fr. Mussil poddał wyżej podane rezolucje pod głosowanie, a które jednogłośnie uchwalone zostały.

Z powodu wyczerpania porządku dziennego przewodniczący Dr. Fr. Mussil, podziękowawszy zgromadzonym za tak liczne przybycie i za podniosły ton obrad, oraz inicjatorom za urządzenie tego Wiecu, zamknął o godzinie 8-mej wieczorem posiedzenie.

Fem.

Protesty miast.

Cały szereg stowarzyszeń realnościowych nadesłał do Zarządu Związku Stowarzyszeń właścicieli nieruchomości w Warszawie telegramy, wysłane do Prezydenta Rzeczypospolitej, do Ministrów i do ciał ustawodawczych, solidaryzujące się z rezolucjami Wiecu, jak również odpisy uchwał zapadłych na Wiecach protestacyjnych i Walnych Zgromadzeniach, odbytych w miastach i miasteczkach prowincjonalnych.

Towarzystwo nasze wysłało również telegramy protestacyjne następującej treści: „Przeciwko dekretowi, zawieszającemu podwyżki od lokali jednopokojowych, oraz przeciwko projektowanemu rozporządzeniu, ograniczającemu dysponowanie wolnemi mieszkaniami, sprzecznemi z Konstytucją, będącemu dalszem ograniczeniem prawa własności, oraz niezapobiegającemu i protegującemu handel mieszkaniami ze strony lokatorów w wyższym, aniżeli dotychczas stopniu, podpisane Towarzystwo jaknajusilniej protestuje, zaznaczając zarazem, że tego rodzaju ograniczenie prywatnej własności wywarłoby jaknajgorsze wrażenie także i zagranicą“.

W sprawie państwowego podatku dochodowego.

W Czasopiśmie Nr. 92 z października 1926 r. drukowany był obszerniejszy artykuł pod tytułem „Krzywdzące wymiary podatku dochodowego“ z tem nadmienieniem, że wskutek krzywdzących wymiarów podatku dochodowego na 1926 rok, ilość odwołań była bardzo wielka.

Dnia 26 października 1926 r., wręczyła delegacja naszego Towarzystwa razem z Towarzystwem właścicieli realności W. Krakowa, prezesowi Izby Skarbowej p. Gregerowi, obszerny memorjał, wykazujący krzywdy właścicieli realności z powodu potrącania przy wymiarze podatku dochodowego na 1926 rok, przez władze I. Instancji, zbyt niskich i nieefektywnych potrąceń na koszta administracyjne, drobne reperacje i asekuracje, oraz nieuwzględniania amortyzacji budynków, przyjmowaniu ryczałtowo razem z kwotami na pokrycie podatku od nieruchomości 20—30% dochodu czynszowego brutto realności.

Wspomniana delegacja odbyła również konferencję z naczelnikiem Izby Skarbowej p. Drem Jaśkowcem,

który uwzględniając słuszne żale właścicieli realności, przyrzekł po rozpatrzeniu memorjału, zarządzić zwołanie specjalnej konferencji naczelników poszczególnych Urzędów Skarbowych z reprezentantami obu Towarzystw właścicieli realności.

Dnia 27-go stycznia 1927 r., odbyła się w Izbie Skarbowej pod przewodnictwem st. radcy skarbu p. Hełczyńskiego, wspomniana konferencja, w której wzięli udział z I-go Urzędu Skarbowego podatkowego st. radca skarbu Józef Jeziorański, z II-go Urzędu Skarbowego podatkowego st. radca skarbu Eugenjusz Kahl, z III-go Urzędu Skarbowego naczelnik tego Urzędu Kazimierz Zawisza. Ze strony właścicieli realności ze Stowarzyszenia właścicieli realności W. Krakowa wiceprezes tego Towarzystwa Dr. Józef Steinberg, Maksymiljan Neuman, właściciel realności i Dr. Izydor Schrager, właściciel realności. Imieniem Towarzystwa katolickich właścicieli realności m. Krakowa i gmin przyłączonych prezes Dr. Franciszek Mussil i wiceprezes Jacek Heggenberger.

Reprezentanci powyższych Towarzystw właścicieli realności oświadczyli, po przeprowadzeniu wyczerpującej dyskusji, opinjującej co do dochodów opodatkowanych z domów w Krakowie na 1926 r., o utrzymanie w mocy wysokości potrąceń ustalonych przez Komisje Szacunkowe przy I. II. i III. Urzędzie Skarbowym w Krakowie, o ile interesowani płatnicy przy wniesieniu odwołania nie udowodnili, że koszta na administrację, reperację, podatki, nie wyniosły więcej, jak przy wymiarze potrącono i o ile nie wykażą dowodami, że tytułem zużycia potrącono za niski procent zużycia.

O ile by strona zainteresowana nie była w możności, lub wogóle nie wykazała, że na zużycie realności potrącono za niski procent, jednak wysokość tego potrącenia zaczepiła, należałoby na amortyzację potrącić oprócz kosztów wspomnianych, 10% czynszu opodatkowanego.

Przy wymiarach podatku dochodowego na 1927 r. należałoby na koszta administracji, reperacji i t. d. o ile interesowani nie wykazali by przy przedłożeniu wiarygodnych dowodów inaczej, potrącić 20% czynszu brutto z 1926 r., na podatki 14½% tego czynszu, tudzież na amortyzację 12% czynszu faktycznego z 1914 roku.

W myśl art. 50 ustawy o państwowym podatku dochodowym obowiązane są złożyć zeznania do podatku dochodowego osoby fizyczne do 1 marca 1927 roku (o ile termin ten nie zostanie przedłużony) zaś osoby prawne do 1-go maja 1927 r.

Zwracamy uwagę na powyższe wskazówki przy składaniu zeznań.

Dr Franciszek Mussil.

W tygodniku „Miasto Polskie“ Nr. 4 znajdują się bardzo ciekawe uwagi, dotyczące

opinji prof. Kemmerera o ustawie o ochronie lokatorów.

(Podajemy je w streszczeniu).

Komisja doradców finansowych pod przewodnictwem prof. Kemmerera, w zakończeniu swojej pracy przedłożyła Ministerstwu Skarbu obszerny memorjał w języku angielskim dotyczący krytyki naszej gospodarki finansowej i środków zmierzających do poprawy naszego położenia ekonomicznego. Ministerstwo Skarbu ogłosiło powyższe sprawozdanie w języku polskim obejmujące trzy obszerne tomy.

Sprawę ustawy o ochronie lokatorów i zagadnień z tem związanych porusza Komisja prof. Kemmerera w rozdziale 4 tym tomu I-go.

Zanik ruchu budowlanego.

Na podstawie danych statystycznych, któremi Komisja rozporządzała, oceniła Komisja ruch budowlany przedwojenny na obszarach Polski jako bardzo znaczny. Obliczono, że przemysł budowlany zatrudniał przeszło 50% robotników przemysłowych kraju. Obecny stan jaskrawo odbiega od stosunków przedwojennych.

Przejezdny obserwuje bliski ruiny stan wielu budowli, ten zewnętrzny symptom ekonomicznej nędzy i zupełne prawie zatamowanie wznoszenia nowych budowli. Zdaniem Komisji Rząd idąc za daleko w ograniczeniach z czasów wojennych i kontynuując politykę ograniczeń przyczynił się do obecnego stanu. Przyczem dwa zasadnicze rysy polityki mieszkaniowej wybijają się specjalnie niekorzystnie. Pierwszym jest oparcie komornego na stosunkach przedwojennych. Brak zupełny odpowiednich zarządzeń przed rokiem 1924 spowodował, że dochód z domów w tym okresie był prawie równy zeru. Łączne komorne z 11-tu domów w Warszawie nie przekraczało kwoty 600 $ miesięcznie.

Jako drugi rys fatalnej polityki mieszkaniowej podkreśliła Komisja zupełną prawie niemożność ściągnienia zaległego komornego, udzielenie moratorjum tzw. bezrobotnym, zakaz wypowiadania. Przyczem Rząd sam brał udział w tem wyzysku. Na skutek przeprowadzonego procesu w lipcu 1924, Sąd przyznał pewnemu właścicielowi realności sumę Mkp. 8.460 tytułem czynszu z mieszkania 5-cio pokojowego z tem jednak, że czynsz ten zapłaconym być nie może, gdyż zwaloryzowany wynosi mniej niż 1 grosz.

Prawdziwa wartość budynku stała się udziałem nie właściciela, ale lokatorów i ci stali się paskarzami mieszkaniowemi za protekcją i opieką państwa.

Komisja prof. Kemmerera wydała cały szereg zaleceń, które podamy w następnym numerze.

Nart.

Załącznik do „Czasopisma właścicieli realności".

DZIAŁ INFORMACYJNY.

Wkładka roczna 12 zł. Wpisowe jednorazowe 2 zł.

Ważne dla właścicieli realności.

I.

W biurze są do nabycia:

Następujące druki (formularze):

a) **Formularze** warunków (umów najmu) i regulamin porządku domowego.
b) **Podania** o udzielenie podstaw wymiaru podatku dochodowego.
c) **Wnioski** na opróżnienie mieszkania (eksmissye po 20 gr., napisy po 10 gr.
d) **Nakazy** oddania (mieszkań) po 12 gr., napisy po 8 groszy.
e) **Podania** o ograniczenie względnie wstrzymanie egzekucji podatku dochodowego.

II.

Ważniejsze opłaty stemplowe.

1) Pełnomocnictwa w zasadzie Zł. 2·—, pełnomocnictwo w sprawach należących do Sądów cywilnych 70 gr.

2) Podania, względnie rekursa podatkowe:
a) Jeżeli kwota podatku nie przewyższa Zł. 20·— = 20 gr.;
b) Jeżeli kwota podatku nie przewyższa Zł. 140·— = 40 gr.;
c) Jeżeli kwota podatku przewyższa Zł. 140·— = Zł. 2·—.

3) Załączniki do podań, względnie rekursów:
a) Poniżej Zł. 140 — = 10 gr.;
b) Powyżej „ 140·— = 40 gr.

4) Napisy (rubra) 40 gr.

Wypowiedzenia; przy najmach miesięcznych należy zaopatrzyć każdy egzemplarz (jeden dla siebie i tyle ilu awizatów; o ile lokator ma sublokatora względnie sublokatorów, należy i dla tych dołączyć po jednym egzemplarzu) znaczkami stemplowemi po 30 gr.,— przy innych najmach (kwartalnych i t. p.) po zł. 1.

Napisy (rubra) wolne od opłaty.

U w a g a: Do wszystkich powyższych kwot dolicza się obecnie 10%.

III.

Informacje i odpowiedzi pisemne.

W sprawach dotyczących własności realnej udziela się krótkich odpowiedzi w niniejszym dziale, lub listownie, za nadesłaniem koperty zaopatrzonej znaczkiem pocztowym na odpowiedź.

IV.

Zeznania.

Zwracamy uwagę, że na żądanie załatwia się dla Szanownych członków za umiarkowaną opłatą, przez cały rok wszelkie sprawy podatkowe jak:

1. Fachowe na przepisach ustaw oparte sporządzanie p r z e z c a ł y r o k zeznań do wszelkich podatków państwowych i gminnych.
2. Przestrzeganie i utrzymywanie w ewidencyi terminów przedkładania zeznań.
3. Wnoszenie wszelkich zeznań i pism do władz skarbowych w terminach ustawą przepisanych.
4. Interwencja w zastępstwie stron u władz skarbowych w sprawach podatkowych przy załatwianiu i wyjaśnianiu usterek do zeznań do podatku dochodowego, podatku przemysłowego (obrotowego) majątkowego t t. p.
5. Sporządzanie odwołań i rekursów od niesprawiedliwych wymiarów podatków do wyższych Instancyji.

W ten sposób strona unika obowiązku i konieczności p r o w a d z e n i a e w i d e n c j i i m y ś l e n i a przez cały rok o różnych t e r m i n a c h, unika nakładania grzywien za nieprzedłożenie zeznań w przepisanych terminach, u n i k a k o n i e c z n o ś c i o s o b i s t e j i n t e r w e n c j i u władz skarbowych.

Należyte, na przepisach ustaw oparte układanie zeznań i sporządzanie odwołań, rekursów, jakoteż przestrzeganie terminów, jest bardzo ważne. Nieprzedkładanie zeznań w terminach ustawą przepisanych, pociąga za sobą utratę prawa wnoszenia środków prawnych (odwołań, rekursów).

V.

Członek, który wkładkę roczną Zł. 12·— zapłacił, ma prawo:

1) **do bezpłatnego informowania się** w biurze Towarzystwa przy ul. Karmelickiej L. 15, I. p. we wszelkich sprawach, dotyczących spraw właścicieli realności, zgłaszania się względem administratorów i dozorców domów i informowania się co do kwalifikacyj tychże, zasięganie bezpłatnej porady prawnej we wszystkich sprawach skarbowych, podatkowych i stosunku najmu dotyczących;

2) otrzymuje bezpłatnie niniejsze pismo, w którem podaje się do wiadomości wszelkie sprawy i praktyczne wskazówki, dotyczące właścicieli realności;

3) jakoteż wszelkie inne pisma dla członków przez Towarzystwo wydawane;

4) do wstępu na posiedzenia, Walne Zgromadzenia, wiece itp.;

5) w końcu ma prawo korzystania z **Biura administracji realności,** oraz z załatwiania spraw podatkowych za rocznym ryczałtem.

VI.

Wszelkich informacyj w sprawach dotyczących właścicieli nieruchomości, oraz **porady prawnej** udziela się członkom codziennie od godziny 9—12 i od 4—6 po południu, z wyjątkiem niedziel i świąt.

VII.

Czarna księga.

Przypominamy Szanownym Członkom, że w biurze Towarzystwa katol. właśc. realn. znajduje się **„Czarna księga“** z wykazem nie zasługujących na zalecanie lokatorów i dozorców domów.

Wskazanemby było, aby Szanowni Członkowie, będąc często narażeni na różne szykany, z wykazu tego korzystali i wpisywali lub pisemnie zgłaszali do „Czarnej księgi“ uwagi i żale na lokatorów nie płacących czynszu lub z innych powodów nie odpowiednio się zachowujących, jak również uwagi o dozorcach domów.

Właściciele realności **winni stanowczo** we własnym interesie przed wynajęciem mieszkania zasięgać w biurze Towarzystwa informacji o lokatorze.

VIII.

Wydział Towarzystwa ze względów statystycznych uprzejmie prosi Szan. Członków, którzy swe domy sprzedają, aby zechcieli bezzwłocznie podawać do wiadomości Towarzystwa imiona, nazwiska i adres nowych właścicieli jak również, aby zechcieli **nakłaniać** nowonabywców do zapisywanie się na członków. Leży to nawet w interesie Szan. Członków, którzy wśród roku realności sprzedają, gdyż o ile nowonabywca nie wstąpi jako członek, w takim razie dawny obowiązany jest wkładkę do końca roku zapłacić.

IX.

Po myśli § 7. Statutu członek wystąpić może z Towarzystwa z końcem roku i powinien przynajmniej na 15 dni przed końcem roku o wystąpieniu swem zawiadomić pisemnie Prezydjum.

Zaniedbanie tego terminu pociąga za sobą obowiązek uiszczenia wkładki na rok następny.

X.

Biuro administracyj realności

ulica Karmelicka 15, I. p., przyjmuje pod bardzo przystępnymi warunkami **całkowite administracje realności** oraz **częściowe** (załatwianie spraw podatkowych, zeznań, interwencyi u władz, spraw najmu, wypowiedzeń i t. p.) dając Szan. właścicielom gwarancję należytego załatwiania tych agend, oraz zapewniając należyte fachowe, na przepisach ustaw oparte załatwienie wszelkich w zakres administracji wchodzących czynności. Zarazem poleca godnych zaufania administratorów.

XI.

Reklamacje.

Każdy członek, któryby naszego „Czasopisma“ nie dostał, zechce się zgłosić do biura Towarzystwa (ul. Karmelicka L. 15, I. p.).

Reklamacje będą tylko do 14-tu dni uwzględniane.

Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Celem umożliwienia skutecznego doręczenia „Czasopisma właścicieli realności“ upraszamy o bezzwłoczne zawiadamianie ustne lub korespondentką w razie zmiany mieszkania.

XII.

Rewizje przypisu podatków.

Zapoznanie się z różnorodnemi ustawami, rozporządzeniami i przepisami, ulegającemi często zmianom, jest bardzo trudne i nader skomplikowane i żaden właściciel nie może się zorjentować w sposobie składania zeznań, terminach itp., nie może wiedzieć, ile ma płacić, a już tem bardziej nie wie, na jakiej podstawie wymiar uskutecznionym został. Każdy powinien mieć możność skontrolowania, że to, co płaci, też rzeczywiście od niego się należy.

Podatnik, nie będąc w możności skontrolowania, czy wymiar względnie przypis jest słuszny, niejednokrotnie bezwiednie płaci wyższy podatek niżby się należał.

Towarzystwo katolickich właścicieli realności, pomne swych zadań i chcąc swych członków uchronić przed płaceniem nienależnych podatków, zorganizowało przy ulicy Karmelickiej 15 biuro porad i rewizji przypisów i wymiarów podatków, z którego za niewielką opłatą wszyscy członkowie Towarzystwa mogą korzystać.

Baczność!

Magistrat stoł. król. m. Krakowa wydał polecenie wstawiania do domów skrzynek na popiół i śmieci. Celem zakupna tychże i poinformowania Sz. Członków o warunkach spłaty, prosimy jak najprędzej zwracać się do naszego biura.

W razie niewstawienia skrzynek ma prawo Magistrat skrzynki na koszt właściciela kazać wstawić, a należytość w drodze egzekucji ściągnąć. Cena takich skrzynek byłaby niezawodnie wyższa, a nadto członkowie straciliby ulgi spłat ratami. *Prezydjum.*

Różne uwagi i wiadomości.

1. Cena prądu elektrycznego za 1 kilowat godzin wynosi 50 gr. i 5 gr. na bezrobotnych, razem 55 gr.

Ceny gazu. Przy zużyciu do 25 m^3 gazu w miesiącu (jednym okresie) wynosi 35 groszy za 1 m^3, przy konsumpcji zaś przekraczającej 25 m^3 cena każdego następnego metra sześc. wynosi tylko 27 gr. za 1 m^3.

2. Opłata za wywóz jednej skrzynki popiołu i śmieci wynosi 35 gr., za jeden wóz Zł. 10·50.

Należytość za wywóz nieczystości kloacznych wynosi w dzień Zł. 9·—, w nocy Zł. 13·50 za 1 m^3.

3. Właściciele domów i administratorowie ubezpieczajcie domy od odpowiedzialności prawno-cywilnej. Zwracamy uwagę na artykuły na str. 7 Nr. 72 i str. 7, Nr. 73 „Czasopisma".

4. Odwołania od orzeczeń Urzędu Rozjemczego dla spraw najmu. Od orzeczeń Urzędu Rozjemczego dla spraw najmu odwołać się można do Sądu okręgowego cywilnego, jako apelacyjnego w przeciągu dni 14-tu od dnia ogłoszenia orzeczenia, a nie od dnia doręczenia na piśmie tego orzeczenia.

5. Umieszczanie szyldów i gabilotek, wywieszek, reklam świetlnych itp. urządzeń dozwolone jest jedynie za uprzedniem zezwoleniem Magistratu. Plany, wzgl. podania wnoszone do Magistratu na te urządzenia, mają być zgodnie z przepisami ustawy budowlanej, zaopatrzone podpisem właściciela odnośnej realności.

6. Związek Towarzystw Właścicieli realności w Warszawie, Zgoda 1 m 11, do którego Towarzystwo nasze jako członek należy, wydaje tygodnik, poświęcony sprawom właścicieli realności „Miasto Polskie". — Członek, któryby ten tygodnik pragnął zaprenumerować, zechce się w tym celu zgłosić w naszem biurze. — Prenumerata wynosi rocznie Zł. 15·—, półrocznie Zł. 8·— kwartalnie Zł. 4·—.

Informacje podatkowe.

1. Pomoc, porada i obrona w sprawach podatkowych. Zeznania podatkowe, podania o uwolnienie od podatków o odroczenie i spłaty na raty, o ograniczenie i wstrzymanie egzekucji, odwołania, rekursy, zażalenia do Trybunału Administracyjnego, sporządza i załatwia, oraz informacyj w sprawach dotyczących podatku dochodowego, majątkowego, przemysłowego (obrotowego), podatków gminnych, opłat i należytości skarbowych udziela się członkom w biurze Towarzystwa w godzinach od 9—12 przed południem i od 4—6 popołudniu.

2. Tabela rozliczenia opłat za nadmiar wody. W „Czasopiśmie" Nr. 72 na str. 3 podaliśmy tabelę ze sposobem rozliczania opłaty przez lokatorów należytości za nadmiar zużytej wody. Radzimy z tabelki tej korzystać. Na życzenie przeprowadza biuro Towarzystwa rozliczanie nadwyżki za skromną opłatą.

3. Spisy lokatorów dla oznaczenia ilości wody wolnej od opłaty taryfowej. Przypominamy, że w myśl § 23 rozporządzenia wykonawczego do ustawy wodociągowej, obowiązani są właściciele domów przedkładać co roku w styczniu w Zarządzie wodociągu miejskiego (ul. Lelewela Dz. XII.) wykazy ilości mieszkańców. Zmiany w ilości stałych mieszkańców i czas zmiany w ciągu roku mają być zgłoszone najpóźniej w ciągu pierwszych 14 dni najbliższego kwartału.

Ilość mieszkańców podaną w ostatnim spisie sprawdza Zarząd wodociągu miejskiego i służy za podstawę obliczenia.

W razie nie przedłożenia wykazu w oznaczonym terminie, podstawę wymiaru stanowi ostatni przedłożony w latach poprzednich spis mieszkańców.

Przedkładanie tych spisów jest bardzo ważne i leży w interesie właścicieli realności, gdyż wiadomo, że ilość wody na użytek domowy wolna od opłaty ustanowioną jest na 50 litrów na głowę mieszkańca i dobę. Za wodę spotrzebowaną ponad maksymalną ilość, obliczaną na podstawie przecięcia rocznego, pobiera gmina miasta Krakowa opłatę taryfową od każdego metra sześciennego (m^3) nadwyżki.

Odnośne druki można dostać bezpłatnie w Zarządzie wodociągu miejskiego, ewentualnie także w biurze Towarzystwa.

4. Sposób uiszczania opłat stemplowych znaczkami stemplowemi. Według art. 23 nowej ustawy stemplowej należy znaczki stemplowe przepisać początkowemi lub końcowemi wyrazami pisma, albo też przepisać podpisami stron, stwierdzającemi zawarcie umowy.

Na pełnomocnictwach (art. 111) kasuje się znaczki stemplowe przez przepisanie ich początkowemi lub końcowemi wyrazami tekstu, lub też przez przepisanie znaczków stemplowych datą skasowania, oraz nazwiskiem lub firmą mocodawcy lub pełnomocnika.

5. Patenty (świadectwa przemysłowe). Do dnia 31 grudnia 1926 r. należało, w myśl art. 30 ustawy o podatku przemysłowym, wykupić świadectwa przemysłowe. Ustawa z dnia 31 lipca 1924 r. Nr. 73 Dz. u. poz. 721 wprowadziła termin ulgowy, zezwalający płacić podatki i opłaty w ciągu 14 dni, t. j. począwszy od 15 dnia po upływie terminu płatności, bez pobierania odsetek zwłoki. Ten termin ulgowy ma również zastosowanie do wykupna świadectw przemysłowych.

Niezależnie jednak od powyższego postanowienia należałoby w razie stwierdzenia przez lustratora, że świadectwa przemysłowego nie wykupiono w terminie do

dnia 31 grudnia 1926 r., zapłacić przewidziane w ustawie przemysłowej kary za niewykupienie patentu.

Wskutek starań organizacyj kupieckich, Ministerstwo Skarbu ma wydać rozporządzenie, unieważniające kary, o ile przed 14 stycznia b. r. zostały nałożone na osoby, które patentów nie wykupiły. Zwraca się na to uwagę interesowanych.

6. Nadzwyczajny 10%-towy dodatek w 1927 r. Według rozporządzenia z dnia 10 go grudnia 1926 r. Nr. 121 dz. u. poz. 697 i rozporządzenia z dnia 27-go grudnia 1926 r. Nr. 130 dz. u. poz. 780 — pobiera, względnie dolicza się w okresie od dnia 1-go stycznia do 31-go grudnia 1927 r. nadzwyczajny 10%-towy dodatek do uiszczanych w tymże okresie podatków bezpośrednich, podatków pośrednich, opłat stemplowych, podatku spadkowego i od darowizn, jakoteż do wpłacanych, względnie przymusowo ściąganych zaległości wyżej wymienionych danin.

Nie płaci się i nie pobiera się tego dodatku: do podatku dochodowego od uposażeń służbowych, do podatku od lokali i placów niezabudowanych, do podatku majątkowego, daniny lasowej, opłaty stemplowej od emisji akcyj, opłat celnych, oraz od podatków samorządowych.

7. Terminy uiszczania opłat stemplowych. Według art. 20 obecnie obowiązującej ustawy stemplowej opłaty od pisma podlegającego opłacie należy uiszczać w ciągu 3 ch tygodni od dnia sporządzenia pisma. Jeżeli jednak umowa, którą stwierdza pismo, ma być wykonana przed upływem 3-ch tygodni, lub jeżeli pismo zostaje złożone sądowi lub innemu urzędowi publicznemu celem dokonania jakiejkolwiek czynności urzędowej przed powyższym terminem, w takim razie opłatę należy uiścić przed rozpoczęciem wykonania umowy, względnie przed złożeniem pisma.

Zachodzi więc według obecnej ustawy zasadnicza różnica z poprzednio obowiązującemi przepisami ustawy, według których wystarczało zgłoszenie w przepisanym terminie odnośnego pisma (dokumentu) władzy skarbowej, celem wymiaru należytości skarbowej.

Wskazówki do składania zeznań o obrocie

(podatek przemysłowy) za 1926 r.

1. Do dnia 15-go lutego b. r. najdalej muszą być złożone na odpowiednich formularzach, wydawanych bezpłatnie w Urzędach skarbowych (I. II. i III. Krowoderska L. 5, Kanonicza L. 17 i w Podgórzu), a to według wskazówek podanych w ogłoszeniach — zeznania o obrotach osiągniętych w 1926 r.

2. Zeznania obowiązane są składać: a) przedsiębiorstwa handlowe I. i II. kategorji, b) przedsiębiorstwa przemysłowe I—V. kategorji, c) osoby posiadające świadectwa przemysłowe dla zajęć przemysłowych I. i II. kategorji: a) ekspedytorzy celni i pośrednicy giełdowi, b) wszelkiego rodzaju inni pośrednicy handlowi, c) samodzielne wolne zajęcia zawodowe.

Przedsiębiorstwa handlowe III, IV. i V. kategorji, oraz przemysłowe (VI., VII. VIII. kategorji) nie mają obowiązku składania zeznań, lecz mają prawo.

3. Zeznania składa się w Urzędach skarbowych podatków i opłat skarbowych, w których okręgach znajdują się zakłady handlowe lub przemysłowe, względnie w których się wykonuje osobiste zajęcie przemysłowe.

4. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i spółdzielnie składają zeznania w Urzędzie skarbowym, w którego obrębie znajduje się siedziba zarządu (według poprzedniej ustawy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością obowiązane były składać zeznania w Izbie Skarbowej.

5. Spółki akcyjne składają zeznania w Izbie Skarbowej.

6. Kto nie złoży w powyższym terminie zeznania, względnie złoży je po tym terminie, bez udowodnienia ważnej, a nieuchronnej przyczyny, traci prawo do wniesienia odwołania, a nadto ulegnie karze od Zł. 50·— do Zł. 500.

7. Do zeznania należy dołączyć kwity lub odpisy kwitów na wpłacony podatek (wskazanem jest raczej przedkładać zwykłe odpisy).

8. W zeznaniu mogą płatnicy, którzy prowadzą księgi handlowe, powołać się na tę okoliczność i ofiarować dowód z tych ksiąg na poparcie swych zeznań, a w takim razie nie może komisja szacunkowa ustalić obrotu inaczej, aniżeli podano w zeznaniu, o ile księgi nie zostały uznane przez komisję za nieprawidłowe lub nierzetelne.

Przy badaniu ksiąg ma prawo być obecny płatnik lub tego zastępca.

Nieprzyjęcie obrotu wykazanego w księgach winno być protokolarnie stwierdzone i uzasadnione. Odpis tego uzasadnienia doręcza się płatnikowi.

9. Oprócz dat, dotyczących samego przedsiębiorstwa, obowiązane są przedsiębiorstwa handlowe I. i II. kategorji i przedsiębiorstwa przemysłowe I—V. kategorji, o ile prowadzą prawidłowe księgi handlowe, jak również wyżej pod 2 c) wymienione przedsiębiorstwa przemysłowe, obowiązane do składania zeznań, zapodać swój obrót odrębnie, według poszczególnych miesięcy ubiegłego roku kalendarzowego, t. j. 1926 r. Inni obowiązani do składania zeznań podają ogólną sumę roczną obrotu.

10. Przedsiębiorstwa, które dokonywały eksportu półfabrykatów lub gotowych wyrobów, winny obrót ten jako wolny od podatku przemysłowego, wykazać w osobnym załączniku, według ustanowionego wzoru (formularza).

11. Według formularza, wzór Nr. 3 (biały) do art. 52 i 53 ustawy i §§ 54 i 55 rozporządzenia wykonawczego, należy na 2-ej stronie formularza w I-szej rubryce podać ogólną sumę osiągniętego obrotu w każdym poszczególnym miesiącu kalendarzowym ubiegłego roku. W dalszych rubrykach, celem wykazania, jakie obroty korzystają z ulgowych stawek podatkowych, zeznać należy sumy obrotów osiągniętych z poszczególnych sprzedaży, a mianowicie w rubryce II. należy podać sumę obrotu, osiągniętego ze sprzedaży hurtownej artykułów pierwszej potrzeby, oraz surowców, niezbędnych dla rozwoju rolnictwa i przemysłu krajowego, a wymienionych w wykazie artykułów pierwszej potrzeby (art. 7 lit. b), oraz ostatni, które płacą wraz z dodatkiem 0·62 i pół procent podatku obrotowego.

W rubryce III. podać należy sumę obrotu osiągniętego z detalicznej i drobnej sprzedaży artykułów spożywczych pierwszej potrzeby a wymienionych w wykazie artykułów pierwszej potrzeby (art. 7 lit. O) oraz ustęp ostatni, które płacą 1.25 procent podatku obrotowego.

W rubryce IV. podać należy sumę obrotu osiągniętego ze sprzedaży hurtownej towarów, co do któ-

rych w myśl ustępu drugiego art. 7 ustawy stopa podatku została obniżona do 1 procent.

12. Przedsiębiorstwa prowadzące księgi handlowe mogą z obrotu potrącać zwroty towarów, bonifikacje, frachty i wydatki za odbiorcę wyłożone.

13. Kto mimo wezwania władzy podatkowej nie udzieli w wyznaczonym terminie wyjaśnień co do obrotu, albo nie przedstawi prawidłowych ksiąg handlowych lub uwierzytelnionych z nich wyciągów, ulegnie karze pieniężnej od Zł. 10—500.

14. Kto złoży zeznanie nieprawdziwe, ulegnie karze pieniężnej od 2-krotnej do 20-krotnej sumy ukróconego podatku, a w razie okoliczności obciążających karze aresztu do 3-ch miesięcy.

15. Księgi handlowe i inne zapiski dotyczące obrotu mogą być w II. Instancji w razie wniesienia odwołania tylko wtenczas rozpatrywane, jeżeli, jak to w ustępie 8 podano, płatnik powołał się na takowe w zeznaniu o obrocie i oświadczył gotowość ich przedstawienia.

Adwokat Dr. Fr. Mussil.

Podatek od lokali.

Ustawą z dnia 2-go sierpnia 1926 r. Nr. 94 dz. u poz. 550 wprowadzony został podatek od lokali, z mocą obowiązującą od 1 sierpnia 1926 r. Podatek ten obowiązuje w miejsce przepisów o podatku gminnym od lokali, który wynosił 5% od czynszu podstawowego i państwowego podatku od lokali, (na rozbudowę), który wynosił 6% od czynszu podstawowego, oraz podatku kwaterunkowego, który miał wynosić 4%, lecz pobierany jeszcze nie był. Łącznie zatem podatki te wynosiły 11%, względnie wynosić miały 15%. Stopa nowego podatku od lokali wynosi 8%, z czego 4% przypada na rzecz gminy, 2% na rzecz państwowego fuuduszu rozbudowy miast, a 2% na rzecz funduszu kwaterunkowego, wojskowego.

Obecnie doręcza Magistrat nakazy płatnicze na na nowy 8%-towy podatek od lokali, który płatny jest w 4-ch równych ratach kwartalnych, płatnych za bieżący kwartał kalendarzowy w ciągu miesięcy lutego, maja, sierpnia i listopada każdego roku.

Podatkowi temu podlegają wszelkiego rodzaju lokale na obszarze gmin miejskich, do opłaty tego podatku obowiązane są osoby fizyczne i prawne, zajmujące lokale.

Podatkowi temu nie podlegają:

1) budynki fabryczne, przeznaczone na cele przemysłowe, z wyłączeniem budynków mieszkalnych,

2) lokale w domach nowowybudowanych, nadbudowanych, lub odbudowanych po dniu 1-go stycznia 1919 r. przez lat 10 od wprowadzenia lokatorów, tudzież budowle, zwolnione od podatków w myśl art. 1 ustawy z dnia 22-go września 1922 r. o ulgach dla nowoznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr. 88 poz. 786),

3) lokale czasowo niezamieszkane lub nieużytkowane na cele przemysłowe, handlowe i t. p.,

4) mieszkania jedno i dwupokojowe, zajmowane przez bezrobotnych, o ile nie mają sublokatorów,

5) lokale jedno i dwuizbowe, zamieszkałe przez inwalidów, wdowy i sieroty tychże, pobierające rentę inwalidzką i osoby pobierające wsparcie na starość i niemoc, oraz wsparcia z ubezpieczeń społecznych,

6) lokale zajmowane przez dozorców domowych,

W myśl art. 7 ustawy, podatek od lokali obowiązane są wymierzać i ściągać organa związków komunalnych miejskich bezpośrednio od lokatorów.

W myśl art. 8 ustawy, przysługuje płatnikowi od wymiaru podatku prawo wniesienia odwołania w ciągu dni 14-tu.

Dr. Fr. M.

Terminy składania zeznań i płatności podatków w lutym 1927 r.

1. Podatek dochodowy od uposażeń. Podatkowi temu podlegają uposażenia począwszy od Zł. 1.500 rocznie. Podatek płatny jest w 7 dni po dokonaniu potrącenia.

2. Podatek od nieruchomości za IV kwartał 1926, płatny do dnia 28 lutego 1927 włącznie, względnie w terminie ulgowym do 14 marca 1927 r.

3. Zeznania o obrocie za 1926 r. należy złożyć do dnia 15-go lutego 1927 r.

Zeznania obowiązani są złożyć:

a) przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorji,
b) przedsiębiorstwa przemysłowe od I—V kategorji,
c) zajęcie przemysłowe I i II kategorji,
d) samodzielne wolne zajęcia zawodowe.

4. Podatek przemysłowy (obrotowy): a) przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorji, przedsiębiorstwa przemysłowe I—V kategorji, prowadzące prawidłowe księgi handlowe, spółki akcyjne, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i inne przedsiębiorstwa obowiązane do ogłaszania sprawozdań, a obowiązane do składania zeznań, winny do dnia 15-go lutego 1927, względnie w terminie ulgowym do dnia 28-go lutego 1927 wpłacić do kasy skarbowej (ul. Wiślna) zaliczkę na podatek od obrotu, osiągniętego w styczniu 1927 r.,

b) płatnicy niższych kategorji, jak również samoistne wolne zajęcia zawodowe, jak lekarze, dentyści, weterynarze, felczerzy, adwokaci, notarjusze, obrońcy sądowi, architekci, inżynierowie i inni technicy, wpłacić mają na poczet podatku obrotowego za IV kwartał 1926 zaliczkę w wysokości $^2/_5$ kwoty podatku przemysłowego, wymierzonego za II półrocze 1925 w 2-ch równych ratach, a mianowicie: do dnia 20-go stycznia i 20-go lutego 1927 r. Do powyższych terminów niema zastosowania 14-dniowy termin ulgowy,

c) Rękodzielnicy VIII kategorji pracujący przy pomocy najwyżej jednej siły najemnej lub jednego członka rodziny, wolni są od opłaty podatku przemysłowego, wobec czego żadnych zaliczek nie płacą,

d) Rękodzielnicy VIII kategorji pracujący bez wszelkiej pomocy (t. j. bez pomocy sił najemnych pomocniczych i bez pomocy członków rodziny) niewykupują ani świadectwa przemysłowego, ani nie płacą podatku przemysłowego (obrotowego).

5. Podatek gruntowy płatny w 2-ch równych ratach półrocznych: między 15 lutym a 15 marcem 1927 tudzież między 15 październikiem a 15 listopadem 1927.

Anteny.

Odnośnie do artykułu w Nr. 1/95 „Właściciele realności a lokatorzy posiadający radjoaparaty“ o ubezpieczeniach od odpowiedzialności cywilnej właścicieli radjoaparatów nadchodzą do nas liczne zapytania, odnośnie do których pragniemy udzielić ogółowi naszych Członków bliższych informacyj;

Ubezpieczenie od odpowiedzialności prawno-cywilnej z tytułu posiadania radja przyjmuje się jako dodatkowe ubezpieczenie do głównego ubezpieczenia od odpowiedzialności prawno-cywilnej. Z tytułu odpowiedzialności prawno-cywilnej w związku z posiadaniem radja może się więc ubezpieczyć zarówno właściciel realności jak i lokator, przyczem pierwszy jako główne ubezpieczenie może ubezpieczyć się od odpowiedzialności cywilnej z tytułu posiadania kamienicy lub też z tytułu wykonywania zawodu, drugi zaś jako głowa rodziny i lokator, lub też z tytułu wykonywania zawodu.

Składka za ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej z tytułu posiadania radjo aparatów właścilela realności, przyczem jako główne ubezpieczenie przyjmujemy ubezpieczenie od odpowiedzialności prawno-cywilnej z tytułu posiadania realności wynosi rocznie, zależnie od wielkości kamienicy, t. j. ilości mieszkających w tejże lokatorów, Zł. 33 do 65·50, przyczem pierwsza cyfra dotyczy kamienic do 8-miu lokatorów, druga zaś kamienic o 20 lokatorach. Analogicznie też składka roczna za ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej lokatora jako głowy rodziny z tytułu posiadania aparatu oraz z tytułu odpowiedzialności cywilnej w związku ze szkodami, jakie mogą wyniknąć u osób trzecich z jego winy lub jego podwładnych jako lokatora wynosi Zł. 26·77.

Przypuszczamy, że wyżej wymienione informacje będą wystarczające dla wszystkich, unaocznią im, że za cenę kilkudziesięciu złotych będą zwolnieni od ponoszenia wszelkich kosztów związanych ze szkodami przez nich lub ich podwładnych zawinionemi i zachęcą ogół do jak najrychlejszego ubezpieczenia się od odpowiedzialności cywilnej z tytułu posiadania realności lub mieszkania i instalacji radjowej.

Ogłoszenia.

Nakładem Towarzystwa kat. właścicieli realności m. Krakowa i Gmin przyłączonych. — Drukarnia Związkowa w Krakowie pod zarządem J. Dziubanowskiego.